

[Indenrigsministeren.]

retholde sin eksportmæssige Stilling, der som den danske Rigsdag gik ind i en saadan Politik.

I øvrigt er det besynderligt at høre det ærede Medlem i denne Forbindelse tale om Højfinans. Det ærede Medlem synes ikke at have gjort sig klart, at det, det ærede Medlem foreslaar med en Kronesækning paa fra 35 til 40 pCt. er den mest kæmpemæssige Beskyttelse, den danske Industri overhovedet kan faa.

Det ærede Medlem antydede, at Professor Jørgen Pedersen skulde staa bag ved dette Forslag. Nu ved jeg ikke, hvad Professoren kan hitte paa for Anskuelser, noget svingende er de vel nok, men jeg maa alligevel tage Professor Jørgen Pedersen i Forsvar over for det ærede Medlem. Det er ganske uanstændigt at antyde, at en Professor i Nationaløkonomi ved Aarhus Universitet skulde kunne tænke sig at sætte sit Navn under det, de ærede Medlemmer her har foreslaaet.

Naar det ærede Medlem i denne Forbindelse nævnte Kronesækningen i 1933, saa ved det ærede Medlem jo udmærket, at de to Ting, det, der her foreslaas, og den Kronesækning, der dengang fandt Sted, overhovedet ikke lader sig sammenligne, fordi den Kronesækning, der dengang fandt Sted, fandt Sted bl. a. under Hensyntagen til Møntens Niveau i de Lande, som vi konkurrerede med.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at Forslaget tilsigter med Hensyn til Skatterne at komme bort fra den Skatteprioritet, som gennem de sidste 20 Aar er indsat af det offentlige i Danmarks Landbrug. Nu skal jeg ikke her i Almindelighed gaa ind i en Diskussion om, hvilke Ændringer der skal ske i Ejendomsbeskatningen, jeg antydede det i mine Udtalelser før, men det ærede Medlem kan i hvert Fald ikke mene det, der her blev sagt. I 1921—22 udgjorde samtlige Ejendomsskatter til Sognekommuner og Amtskommuner 84 Mill. Kr. De var i 1938—39 88 Mill. Kr. Hertil kan man føje, at endnu i 1921—22 udredede Landbruget en større Andel af de sogne- og amtskommunale Ejendomsskatter end nu, saa det kan i hvert Tilfælde ikke være det ærede Medlems oprigtige Mening.

Dernæst var det ærede Medlem ligesom det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen inde paa enkelte Udtalelser om Valutapolitikken. Jeg tror ikke, det er frugtbart at føre hele Valutapolitikken ind i denne Diskussion; jeg skal derom blot sige, at naar det ærede Medlem taler om Valuta-

centralens Udbytning af Befolkningen, er der i denne Forbindelse visse konkrete Ting, som Befolkningen hæfter sig ved, og Landbruget hæfter sig ved og som faktisk er Baggrund for, at man fra Oppositionens Side to Gange forgæves har søgt ved Valg at styrte Regeringen; Forholdet er kommet til at ligge noget anderledes, end man havde tænkt sig. De enkelte, simple Ting, det danske Landbrug forstaaer, er, at siden Valutacentralens Indførelse i 1932 er Danmarks Betalingsbalance holdt i Orden; endvidere, at man gennem Valutacentralens Virksomhed har kunnet flytte Importen her til Landet i saa høj Grad over til England, at vi har kunnet bevare det engelske Marked; og endelig, at man gennem Valutacentralen og dens Virksomhed har kunnet genvinde det tyske Marked. Dette er alt sammen foregaaet samtidig med, at Prisforholdene for Landbruget har rettet sig. Det er den nøgne Kendsgerning med Hensyn til, hvad der er sket paa dette Omraade siden 1932, og som fører det med sig, at det danske Landbrug maa indrømme, at trods alle Vanskeligheder — Vanskeligheder, vi her fra Rigsdagens Side stadig maa se at modvirke — har Udviklingen siden 1932, staaende ved en Afgrund paa Grund af Udlandets Handelspolitik over for os, været saa gunstig, at ingen i 1932 havde turdet vente, at vi trods alt var kommet saa godt igennem, som vi er.

Jens Thomsen: Den højtærede Indenrigsminister nøjedes med at fremsætte nogle overlegne Bemærkninger om Lovforslaget. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om han virkelig har Raad til det, naar han tænker paa sine egne Valgløfter om Rentesækning. Med Hensyn til den af os foreslaaede Rentesækning er Forholdet jo det, at Seddelstedelsen ikke skal forøges mere end nødvendigt for at gennemføre en Rentesækning til 3 pCt. for første Prioritets Sikkerhed. Det ligger ikke saa mange Aar tilbage, at Maksimum for Prioritetsrenten var 4 pCt. Vi husker, hvordan en af de kongevalgte Landstingsmænd maatte nedlægge sit Mandat, fordi han havde overtraadt dette Reglement. Det forekommer mig, at alene dette tilstrækkeligt viser, at der er Rimelighed i vort Forslag. Efter Indenrigsministerens mange Løfter til Vælgerne om en almindelig Rentesækning skulde den af os foreslaaede Sækning til 3 pCt. ikke virke afskrækkende. Hvis Ministerens Valgløfter om Rentesækning er ærlig Tale, kan han